

NYT OM MILJØ & UDVIKLING

September 2013 • Nr. 89

92-gruppen – Forum for Bæredygtig Udvikling er et samarbejde mellem 23 danske miljø- og udviklingsorganisationer. 92-gruppen arbejder for fremme af en bæredygtig udvikling i verden.

© CARE

Indhold

Mod nye mål.....	2	Klimaplan og tvivlsomme samfundsøkonomiske beregninger.....	7
Nye globale udviklingsmål skal sætte fokus på lighed	3	Danmark må stå fast på tre klima- og energimål for EU i 2030	8
Post-2015 og udfordringen til det multilaterale system.....	3	Europæiske politikere stemmer mod verdens fattige og klimaet.....	9
Bæredygtighedsstrategien må sætte ting i gang	4	Arrangementer	10
Grøn omstilling i finansloven?	5		
Regeringen må stå fast på målene i klimaloven	6		

Mod nye mål

Af Christian Friis Bach, udviklingsminister

FN's 68. Generalforsamling står for døren med status for de 2015-mål, der nærmer sig udløbsdatoen, og med debat om fremtidens 2030-mål. Kløge hoveder har længe været i gang med at tænke og formulere bud på fremtidens globale udviklingsmål.

Øverst på verdens nye udviklingsdagsorden står afskaffelse af ekstrem fattigdom - og det skal ske gennem bæredygtig udvikling.

Det fremgår af den ambitiøse rapport om 2015-målenes afløser, som er udarbejdet af et højniveaupanel nedsat af FN's generalsekretær Ban Ki-moon. Panelet foreslår 12 konkrete mål, der meget fint flugter med de danske ønsker til fremtidens udviklingsmål.

Den ekstreme fattigdom skal udryddes, og der skal fokus på uddannelse, ligestilling, sundhed, fødevarerikkerhed, vand, energi, beskæftigelse, naturressourcer, god regeringførelse og fred og sikkerhed. Et forpligtende globalt partnerskab og øget finansiering skal sikre at målene nås. Særligt positivt er det, at både seksuelle og reproduktiv sundhed og rettigheder og fred og sikkerhed nævnes. Det har Danmark arbejdet for.

“Øverst på verdens nye udviklingsdagsorden står afskaffelse af ekstrem fattigdom - og det skal ske gennem bæredygtig udvikling.”

FN-generalsekretærens egen rapport om accelerering af 2015 målene frem mod udløbsdatoen giver også et solidt bud på fremtidens udviklingsmål. Fra et dansk perspektiv så vi gerne, at seksuelle rettigheder var med, og selv om rapporten gør bæredygtig udvikling til overlæggen kunne vi ønske et stærkere fokus på centrale emner som vand og energi. Det er til gengæld godt, at der sættes fokus på

klimaforandringerne, og at det understreges, at der skal være en stærk kobling til menneskerettighederne.

Udfordringen og opgaven bliver nu at samle verdens ledere om en fælles og ambitiøs dagsorden, der forpligter alle.

Der tegner sig en enighed om ét sæt af mål med alle tre dimensioner af bæredygtighed udvikling, ja, endda med fred og sikkerhed som en central fjerde dimension. Det er opmuntrende.

Udover målene skal vi have en stærk mekanisme til at monitorere fremskridt mod målene. Her kan Højniveauforummet for Bæredygtig Udvikling, som verdens ledere besluttede på Rio+20-konferencen, forhåbentlig blive et vigtigt instrument. Nogle af os kunne have ønsket os et stærkere Forum - mere i stil med Menneskerettighedsrådet med dets obligatoriske monitoreringsmekanisme. Men det kunne der ikke samles opbakning til.

“Udfordringen og opgaven bliver nu at samle verdens ledere om en fælles og ambitiøs dagsorden, der forpligter alle.”

Fra dansk side vil vi arbejde for, at Forummet agerer effektivt og får en skarp opfølgingsmekanisme med fokus på implementering af de nye mål fra 2016. Vi skal understøtte, at det bidrager til reel integration af alle dimensioner af bæredygtighed. Det formåede den nuværende Kommission for Bæredygtig Udvikling ikke.

Opgaven foran os er stor, og vi får brug for alle kræfter og ideer til, hvordan vi kommer i mål.

Nye globale udviklingsmål skal sætte fokus på lighed

Af Helle Munk Ravnborg, forkvinde og Frans Mikael Jansen, generalsekretær i Mellempøkeligt samvirke

Når de 193 medlemmer af FN mødes til generalforsamling i New York i september, er det blandt andet for at fortsætte formuleringen af de globale udviklingsmål, som skal tage over, når de eksisterende MDG mål udløber. Foruden at skulle følge op de delmål, som ikke bliver nået inden 2015, skal de sætte en ny og virkelig ambitiøs målsætning om, inden for en generation, at udrydde fattigdom samt dramatisk reducere den voksende ulighed.

Begge dele skal ske på en måde, der er miljømæssig bæredygtig.

Ambitionen kan kun opnås, hvis der tages hånd om de økonomiske og finansielle politikker, der er underliggende nutidens kriser, og som har vist sig at være til gavn for de mest privilegerede samtidig med, at de fører til stigende ulighed, voksende arbejdsløshed og marginaliserer store dele af verdens befolkning.

“I dag menes udviklingslandene at gå glip af svimlende milliardbeløb på grund af skattely og skatteunddragelse.”

Et nødvendigt område for reformen er det globale skattesystem. Dette så det bliver retfærdigt og gennemsigtigt, snarere end

indrettet sådan, at de, der har flest ressourcer til at ansætte advokater og revisorer slipper billigt, mens resten ikke blot skal betale egne regninger, men også give afkald på de goder, de velhavendes skattebetalinger ikke har dækket. I dag menes udviklingslandene at gå glip af svimlende milliardbeløb på grund af skattely og skatteunddragelse. Disse milliarder ville selvsagt gøre målet om at skabe den verden, vi ønsker for alle, meget mere realistisk. Uligheden rammer kvinder og piger hårdest. De udgør to tredjedele af dem, der lever i ekstrem fattigdom. Dette til trods for at kvinder har længere arbejdstid end mænd i hele verden.

“Uligheden rammer kvinder og piger hårdest. De udgør to tredjedele af dem, der lever i ekstrem fattigdom.”

I Danmark blev der i foråret afholdt en stor tematisk høring hvor fokus på ulighed blev sat på dagsordenen. Derfor håber MS, at både den danske regering og EU vil tage livtag med den enorme ulighed, som verden er vidne til og ser reformen af det internationale skattesystem som et vigtigt middel til dette.

Post-2015 og udfordringen til det multilaterale system

Af Jørgen Estrup, FN-forbundet

FN's forestående 68. generalforsamling er meget langt fra at være 'business as usual'.

Generalforsamlingen vil være præget af borgerkrigen i Syrien, de frygtelige lidelser for civilbefolkningen og virkningen af et muligt militært indgreb. Kan stormagterne i Sikkerhedsrådet finde en fælles vej ud af

krisen? Eller må vi alle imødesee det nedelag for multilateralt samarbejde, som et militært indgreb uden FN-mandat er?

Men Syrien er hverken den eneste eller den største udfordring for det multilaterale system. Ekstrem fattigdom, stigende ulighed, klimatrussel og miljønedbrydning

er en dagsorden, som stiller formidable krav til globalt samarbejde.

Det er post-2015 opgaven, som vi forsøger at løfte gennem FN.

Under overskriften: 'A life of dignity for all' har FN's generalsekretær udarbejdet en rapport, som kridter banen op for den opgave, som generalforsamlingen står over for. Rapporten gør status i kampen for at nå 2015-målene og skitserer samtidig, hvad der skal til for at forene og realisere målsætningerne for fattigdomsbekæmpelse og bæredygtig udvikling – MDG'er og SDG'er.

Rapporten opsummerer udfordringerne i fire anbefalinger:

1. Gør arbejdet med MDG'erne færdigt; viderefør, hvad der ikke nås før 2015
2. Vedtag én universel dagsorden for post-2015 processen med bæredygtig udvikling i centrum
3. Opbyg et system til støtte for post-2015 processen, som er mere sammenhængende og virkningsfuldt

4. Sørg for at skabe klarhed omkring processen ('roadmap') frem mod de endelige beslutninger på topmødet i 2015

De to første anbefalinger skal sikre, at bæredygtig udvikling kommer i centrum uden at fattigdom og udviklingslandenes behov nedprioriteres.

"Ekstrem fattigdom, stigende ulighed, klimatrussel og miljønedbrydning er en dagsorden, som stiller formidable krav til globalt samarbejde."

Post-2015 dagsordenen omfatter alle lande, men skal tilpasses de enkelte landes forudsætninger.

Men processen kræver opbakning fra stærke institutioner. Derfor peger den tredje anbefaling på, at UNDP og andre FN-organer, som bærer processen, må styrkes. Ikke mindst må det sikres, at High Level Political Forum, som afløser den nuværende kommission for bæredygtig udvikling CSD, har ressourcer og politisk vægt til at drive processen frem.

Men først og sidst kræves klarhed om beslutningsprocessen. Det er en test af medlemslandenes politiske vilje til at løfte den fælles globale udfordring og sikre, at ingen bliver ladt i stikken. Klarer vi testen?

Bæredygtighedsstrategien må sætte ting i gang

At Troels Dam Christensen, koordinator for 92-gruppen

Den længe ventede nationale bæredygtighedsstrategi ser ud til at være på trapperne. Bæredygtighedsstrategien blev varslet i regeringsgrundlaget, men siden har man ikke hørt meget til den. Men nu ser den ud til at være på vej, og det er der brug for. For modsat vores selvforståelse, er vi danskere ret langt fra bæredygtighed i et globalt perspektiv. Vores livsstil og forbrug ligger

stadig langt over, hvad der er til rådighed per verdensborger. Derfor er det vigtigt, at bæredygtighedsstrategien sætter nye ting i gang, der reelt bringer os tætte på bæredygtighed. Den må ikke bare blive en opsamling af allerede eksisterende initiativer, men skal være starten på en proces, der inddrager de relevante aktører i det

danske samfund i den store opgave, det er at omstille til bæredygtighed.

Det betyder, at regeringen i forbindelse med strategien må komme med sit bud på, hvordan denne proces skal foregå, herunder hvordan der etableres den nødvendige dialog mellem de forskellige dele af det danske samfund.

”Det er derfor vigtigt, at regeringen tænker stort med den nye bæredygtighedsstrategi og bruger den til at sætte den nødvendige proces i gang i det danske samfund.”

Der må også tænkes i hvilke institutioner, der skal være med til at drive processen, herunder måle på fremskridtene og bidrage til den offentlige debat. Her kan et uafhængigt bæredygtighedsråd eller kommission spille en vigtig rolle.

Bæredygtighed er mange ting, men netop fokus på vores ressourceforbrug og livsstil i et globalt perspektiv er vigtigt. På klimaoområdet er der sket fremskridt i de senere år, bl.a. med regeringens målsætning om at nedbringe det hjemlige drivhus-gasudslip med 40 procent i 2020. Men på ressourceforbrugssiden er der som sagt stadig store udfordringer. Det bør være et centralt punkt i den nye strategi.

Og så bør bæredygtighedsstrategien være med til at ændre vores måde at måle udviklingen i det danske samfund fra bæredygtighedsblinde indikatorer som BNP til noget mere grønt og bæredygtigt.

Der er behov for, at regeringen tænker stort med den nye bæredygtighedsstrategi, og bruger den til at sætte den nødvendige proces i gang i det danske samfund.

Grøn omstilling i finansloven?

Af Jens la Cour, Danmarks Naturfredningsforening

Millionerne rullede og ikke mindst rykkede rundt, da regeringen fremlagde sit forslag til finanslov for 2014. Det var med varedeklarationen ”at styrke den grønne omstilling”. Konkret afsættes 200 mio. nye kroner til grøn omstilling i 2014 og det samme de tre følgende år, så der i alt vil være 800 mio. kr. i perioden 2014-17.

Man skal altid være glad, når der tilsyneladende afsættes penge til miljø, men det skader ikke samtidigt at være kritisk. Med de briller på kan man nemlig godt være nervøs for, om det vil resultere i de store resultater: 200 mio. kr. om året fordelt på tre ministerier (miljø, klima og fødevarer) er i snit kun knap 67 mio. til hvert ministerium.

”Man skal altid være glad, når der tilsyneladende afsættes penge til miljø, men det skader ikke samtidigt at være kritisk.”

De kunne måske batte, hvis det var sådan, at de lægges oveni i de 524 mio. der var afsat i 2013 fordelt over fem ministerier og oveni den ”super pulje” på 430 mio., der blev aftalt disponeret i juni måned mellem regeringen og Enhedslisten.

Men faktum er, at det ikke er sådan, man regner. Hvis man ser aktivitetsniveauet for grøn omstilling i 2013 på 524 mio., og ser man på finanslovsforslaget for 2014, er der et fald til kun 88 mio. for disse aktiviteter - altså en forskel på 432 mio. Det forklares med, at puljer for 2013 udløber.

”[...] man må stille spørgsmål ved, om regeringen med finanslovsforslaget styrker den grønne omstilling med det, der er lagt frem.”

Men det interessante er vel at se på det samlede aktivitetsniveau for grøn omstilling i 2014. Med til regnestykket hører også, at bevillingerne til grøn teknologi falder fra

122 mio. kr. i 2013 til 16,9 i 2014. Og det vil, selv med de nye 200 mio. smurt ud over tre ministerier, ikke komme op på det samme beløb i 2014, som det har været i 2013.

På den baggrund må man stille spørgsmål ved, om regeringen med finanslovsforslaget

styrker den grønne omstilling med det, der er lagt frem.

Yderligere bekymrende er det, at den statslige skovrejsning halveres, og at der ikke er afsat penge til vandboringsnære beskyttelsesområder i 2014.

Regeringen må stå fast på målene i klimaloven

Tarjei Haaland, klima- og energimedarbejder i Greenpeace

Klima, energi og bygningsminister Martin Lidegaard offentliggjorde d. 14. august den længe ventede klimaplan. Her præsenterede regeringen også et katalog med 78 forslag til virkemidler til yderligere reduktion af udslippet af drivhusgasser – heraf de 57 inden for især landbrugs- og transportsektorerne.

Virkemidlerne skal bidrage til at indhøste de sidste seks procentpoint, der mangler for, at Danmark kan opfylde målet om at reducere det hjemlige udslip af drivhusgasser med 40 procent i 2020 i forhold til 1990. Med energiaftalen fra 2012 har man sikret en reduktion på de øvrige 34 procent.

“Regeringen skal holdes benhårdt fast på, at 40 procents målet skal nås – og at det skal ske på hjemmebanen – altså uden brug af kreditter fra projekter uden for EU.”

De politiske udmeldinger fra oppositionen og dele af erhvervslivet giver ikke håb om bred politisk opbakning til at finde de manglende 6 procent point. Ikke mindst bliver det svært at få Venstre overbevist om, at også landbruget skal give et rimeligt bidrag hertil.

Men partiet skal mindes om, at opfyldelse af det bindende mål for den ikke-kvotebelagte sektor forudsætter reduktioner i denne sektor – især hvis EU's reduktionsmål i 2020 hæves fra 20 til 30 procent. Regeringen skal holdes benhårdt fast på, at

40 procents målet skal nås – og at det skal ske på hjemmebanen – altså uden brug af kreditter fra projekter uden for EU.

“Der må ikke gås på kompromis med målene for at nå en bred politisk opbakning. Den politiske strid skal handle om, hvordan - ikke om - målene skal nås.”

I den klimalov, som regeringen vil fremlægge forslag til i indeværende folketingsår, er det afgørende vigtigt, at alle regeringens ambitiøse klima- og energimål er indskrevet. Udover 40 procent hjemlig drivhusgasreduktion og 50 procent vind i 2020 er det udfasning af kul i 2030, 100 procent vedvarende energi i el- og varme-sektoren i 2035 og i transportsektoren i 2050. Der må ikke gås på kompromis med målene for at nå en bred politisk opbakning. Den politiske strid skal handle om, hvordan - ikke om - målene skal nås. Regeringen har et flertal med Enhedslisten.

Vi har siden valget savnet mere orkestrering fra regeringen. At den udover at have sat sig ambitiøse mål og forsøger at etablere de nødvendige virkemidler og rammer, også mere aktivt skaber forståelse for og folkelig opbakning til, at vi har et fælles projekt om sammen at realisere den grønne omstilling, som både er klimamæssigt nødvendig og samfundsmæssigt fordelagtig. Skru nu op for musikken!

Klimaplan og tvivlsomme samfundsøkonomiske beregninger

Af Christian Ege, Det Økologiske Råd

Regeringen fremlagde sin klimaplan d. 14. august, med et katalog med 78 virkemidler inden for især transport og landbrug, men også på affald, handels- og servicevirksomheders CO₂-udslip. For hvert virkemiddel er beregnet en pris i kr/t CO₂-reduktion – ud fra traditionelle samfundsøkonomiske beregninger.

Klima- og energiminister Martin Lidegaard lagde ved præsentationen op til at gennemføre de billigste af disse virkemidler. Men gør man det, vil transporten endnu engang næsten trække frinummer, da tiltagene på transportsektoren er beregnet til at være blandt de dyreste. Det ville være en meget kortsigtet betragtning. Frem mod 2050, hvor vi skal være fossilfri bliver den største udfordring at få omlagt transportsektoren, som er den sektor der hidtil har været dårligst til at reducere sit CO₂-udslip.

"Frem mod 2050, hvor vi skal være fossilfri bliver den største udfordring at få omlagt transportsektoren, som er den sektor der hidtil har været dårligst til at reducere sit CO₂-udslip."

Denne omlægning vil tage tid, og vi skal til at komme i gang. Samtidig kan vi opnå en lang række andre fordele, hvis vi begrænser biltrafikken. Vi får mindre luftforurening, bedre bymiljø, mindre trængsel, færre trafikulykker, mindre støj, og flere af os vil få den daglige motion, som gør at vi kan

undgå folkesygdomme som diabetes og hjerte-kar sygdomme, som både koster menneskelige lidelser og kolossale beløb i sundhedssektoren.

De samfundsøkonomiske beregninger indtager i princippet de fleste af disse sideeffekter – men ikke effekten på motion ved øget cykling og gang. Samtidig regnes der på en måde, der får indgreb over for transporten til at se dyrere ud end f.eks. i landbruget. Det skyldes blandt andet, at det tæller negativt, når staten mister afgiftsindtægter. Der er afgifter på biler og på benzin og diesel, mens landbrugets udledninger er afgiftsfri. Men at et tiltag over for transporten virker, hvorved staten mister afgiftsindtægter, er et dårligt argument for at droppe indgrebet.

Også et indgreb, som ville øge motivationen hos handels- og servicevirksomheder til at spare på energi, dræbes ved skæve beregningsforudsætninger. Disse virksomheder kan opnå en gevinst på 11 mia. kr. ved at spare på energien, men denne gevinst trykkes væk i beregningerne ved at modregne den i såkaldte transaktionsomkostninger. Og igen mister staten afgiftsindtægter, når der spares.

Danmark må stå fast på tre klima- og energimål for EU i 2030

Af Hanne Jersild, WWF Verdensnaturfonden

Høringen af EU-Kommissionens grønbog om EU klima- og energipolitikken frem mod 2030 blev afsluttet i juli. En bred vifte af europæiske organisationer har kommenteret på grønbogen. Det samme har de europæiske medlemslande – herhjemme såvel regeringen som Folketingets Europa-udvalg.

Svarene vidner om den udfordring, Europa har med at finde fælles fodslag om en europæisk klima- og energipolitik. For holdningerne til hvilke mål og ambitionsniveau, der bør stiles imod frem mod 2030, er vidt forskellige.

”De grønne organisationer mener, at den danske regering sigter alt for lavt, hvis den tilslutter sig Kommissionens tanker om et internt drivhusgasreduktionsmål på 40 procent og et 30 procent mål for vedvarende energi i 2030.”

Den danske regering har meldt til Kommissionen, at der skal være tre bindende 2030-mål: ét for drivhusgasreduktion, ét for vedvarende energi (VE) og ét for energieffektivitet. Det er de grønne organisationer helt enige i.

Danmark står imidlertid forholdsvis alene med den holdning. Flere lande – herunder Storbritannien – ønsker kun et enkelt mål nemlig for drivhusgasreduktion. Men det er en risikabel strategi. Erfaringerne viser, at det i høj grad har været EU’s VE-mål, der

har drevet omstillingen frem mod 2020. NGO’erne opfordrer derfor den danske regering til at lægge sig i selen for at skabe forståelse for, at mål for VE og energieffektivitet giver en omlægning, der både er billigere og styrker den europæiske grønne innovation og beskæftigelse. Samtidig bør regeringen stå fast på, at drivhusgasreduktionsmålet skal opnås ved hjemlige reduktioner.

De grønne organisationer mener, at den danske regering sigter alt for lavt, hvis den tilslutter sig Kommissionens tanker om et internt drivhusgasreduktionsmål på 40 procent og et 30 procent mål for vedvarende energi i 2030. Videnskaben og udviklingen peger klart på, at Europa bør gå efter den høje ende af sin 2050-forpligtelse, nemlig en 95 procent reduktion, men Kommissionen har indtil videre taget udgangspunkt i en 80 procent reduktion. Det er en alvorlig fejl, som regeringen bør arbejde for, at der bliver rettet op på. Samtidig bør regeringen opfordre Kommissionen til at udarbejde et scenarie, der kombinerer en høj andel VE med det fulde energieffektivitetspotentiale.

Det er planen, at Kommissionen kommer med et udspil til en 2030-pakke inden årsskiftet, og at Det Europæiske Råd skal tage stilling i marts 2014. De kommende måneder bliver med andre ord afgørende for at opnå et ambitiøst resultat.

Europæiske politikere stemmer mod verdens fattige og klimaet

Af Alexander Ege, Mellempolitisk Samvirke

Onsdag den 11. september stemte Europa Parlamentet om en revision af EUs biobrændstofpolitik. Desværre med et resultat, der er fuldstændigt utilstrækkeligt i at sikre, at verdens fattige ikke betaler prisen for europæisk energipolitik.

Efter mange måneders intensive forhandlinger, stemte alle 765 europaparlamentsmedlemmer om en revision af EUs biobrændstofpolitik onsdag d. 11. september. Kernen i afstemningen var at indsætte et loft over hvor meget 1. generations biobrændstof, der må bruges i den europæiske transportsektor.

Tidligere har emnet været i behandling i to udvalg, Industri og Energiudvalget (ITRE) og Miljøudvalget (ENVI). Særligt i ITRE har to danskere haft afgørende roller som forhandlere på vegne af deres europæiske partier - nemlig Jens Rohde (ALDE) og Britta Thomsen (S&D).

“En misforstået og fejlagtig tro på industriens lobbyister har endnu engang vundet på bekostning af verdens fattige, klimaet og den almene danskers pengepung.”

På trods af at den nuværende biobrændstofpolitik blev lavet i god tro, har det sidenhen (som MS gennem lang tid har sagt) vist sig, at politikken har mange negative konsekvenser. Brugen af 1. generations biobrændstof har stor effekt på de internationale fødevarerpriser. Det får dem til at stige, hvilket især rammer de fattigste mennesker i verden.

Ydermere skaber den nuværende politik incitament for europæiske virksomheder til at gå på jagt efter jord udenfor EU, særligt Afrika, for at dyrke biobrændstoffer til EU. Det har ActionAid, som MS er en del af, dokumenteret med rapporten 'Broken Promises' om en europæisk biobrændstofvirksomhed i Vestafrika.

Desværre mangler de europæiske politikere vision og mod til at foretage den nødvendige revision, og i Danmark kan vi være særligt skuffede over Jens Rohde.

En misforstået og fejlagtig tro på industriens lobbyister har endnu engang vundet, på bekostning af verdens fattige, klimaet og den almene danskers pengepung. Parlamentet vedtog at tillade en forøgelse af brugen af biobrændstof fra det nuværende ca. 4,7 procent til 6 procent - hvad der svarer til at brødføde ca. 205 millioner mennesker. Tankevækkende når 870 millioner mennesker sulter. Derudover, særligt presset af Jens Rohde og lignende, vedtog parlamentet, at de indirekte effekter ikke skal medregnes, på trods af at alle anerkender at de eksisterer. Det er et skridt tilbage for klimaet, og for verdens fattiges mulighed for den udvikling, de har ret til.

Rapporten 'Broken promises' kan hentes [her](#)

ARRANGEMENTER

Onsdag d. 18. sep. Kl. 16.00-18.00

Møderiet, Mellempøkeligt Samvirke
Fælledvej 12, 2200 København N.

Paneldebat om FN's arbejde med fremtidens udviklingsmål

med forkvind Helle Munk Ravnborg, tidligere minister og EU kommissær Poul Nielson, journalist Peter Bjerregaard og ordstyrer og tidligere formand for Mellempøkeligt Knud Vilby.

Tilmelding: msa@ms.dk

For yderligere oplysninger: www.ms.dk/kalender/paneldebat-om-fns-arbejde#sthash.sRh0o7Ej.dpuf

Onsdag d. 9. oktober kl. 10-16 (kom i god tid), Fællessalen på Christiansborg

Hvordan skal luftkvaliteten forbedres?

Tilmelding senest d. 3. okt.: luftkvalitet@hotmail.com senest d. 3. okt. (angiv navn, organisation/firma og adresse).

For yderligere oplysninger: www.ecocouncil.dk/udgivelser/events/74-arrangementer2/2149-9-10-2013-hvordan-skal-luftkvaliteten-forbedres

2. tirsdag i måneden kl.17.00 – 19.00
på en cafe i København

Green Drinks København

I over 300 byer verden over mødes folk med interesse for miljø til en månedlig uformel komsammen kaldet Green Drinks. Hensigten er at skabe netværk på tværs af NGO'er, industri, universiteter og andre med interesse for miljø, bæredygtighed og CSR.

For mere information: www.greendrinks.org

Pris: Gratis, men tilmelding modtages gerne på: greendrinks.cph@gmail.com

Yderligere oplysninger: kontakt Anders Knudsen på 22 39 01 03

Redaktion

Dette nummer af nyhedsbrevet er redigeret af Troels Dam Christensen og Christine Jacobsen Mulvad, 92-gruppen. Tidligere numre kan ses på www.92grp.dk. Ønsker du at til- eller afmelde nyhedsbrevet, send en email til 92-gruppens_nyhedsbrev@92grp.dk

92-gruppen

c/o Care Danmark
Jemtelandsgade 1
2300 København S
T 35 24 50 90
E 92grp@92grp.dk